

Nye Bidrag til Spaniens Flora.

(Diagnoses plantarum peninsulae Ibericae novarum III.)

Af

Joh. Lange.

Hertil Tavle II og III.

(Meddelt i Mødet den 5. Maj 1893.)

Allerede to Gange tidligere¹⁾ har jeg under ovenstaaende Titel meddelt Beretning om og Beskrivelse af nye Arter og Afarter af Planter, fundne i Spanien eller Portugal. I Mellemtiden er den pyrenæiske Halvøs rige Flora forøget med talrige Bidrag dels ved indenlandske Botanikere, dels ved det stadigt tiltagende Antal af Fremmede, for hvem Halvøens mange hidtil lidet undersøgte Egne øve Tiltrækning og yde rigt Stof til Undersøgelse. Tilføjelserne til den i 1880 afsluttede «*Prodromus florum Hispanicae*» ere derved blevne saa mange, at der med det første fra Professor Willkomm kan ventes et stærkt Tillægsbind som Resultat af Undersøgelserne i disse 13 Aar.

De botaniske Spaniefareres Exempel er i 1892 fulgt af Dr. G. Dieck, som fra en Rejse gennem Aragonien, Valencia, Cuenca og Biscaya har hjembragt righoldige Samlinger. Blandt Fanerogamerne og Karkryptogamerne, som det har været mig overdraget at bestemme, fandtes ikke faa sjældne Arter og deriblandt adskillige for Spanien eller endog for Videnskaben nye

¹⁾ Videnskabelige Meddelelser fra den naturhistoriske Forening i Kbhvn. 1878 og 1881.

Arter eller Afarter, som her nedenfor ere beskrevne, i Forening med andre, i de nærmest foregaaende Aar samlede, dels i Andalusien af M. E. Reverchon, dels i Galicien af D. Victor Lopez Seoane.

Koeleria phleoides (Vill.) Pers. var. *diffusa* Lge., multicaulis, culmis horizontaliter diffusis; thyrso angusto, glumis glumellis glabris.

Paa Brakmarker ved Byen Rotova i Provinsen Valencia fandt Dr. Dieck i Maj 1892 blomstrende Exemplarer af denne fra Artens typiske Form ret betydeligt afvigende Afart, som flygtigt betragtet let kunde antages for en egen Art. Trods de anførte Kendetegn kan jeg dog foreløbig kun ansé den for en Varietet, sandsynligvis frembragt ved Voxestedets Beskaffenhed.

Briza maxima L. var. *brunnea* Lge. mscr., spiculis minoribus, fuscescentibus a speciei forma typica recedens.

Paa Brakmarker ved Rotova sammen og samtidig med den foregaaende (Dieck)! Modne Frugter af disse 2 Varieteter vare uheldigvis ikke tilstede, saa at der ikke kan anstilles Dyrkningsforsøg for at erfare, om Kendetegnene ere konstante.

Narcissus calathinus (L.?) (*N. reflexus* Brot.) differt a proxime affini *N. triandrus* L. (*N. cernuo* Salisb.) coronâ faucis altiore et insuper (sec. cl. Henriques in Bolet. soc. Brot. V. pag. 171, tab. A) foliis concavis, 3—4-nerviis (in *N. triandrus* folia semicylindrica 7—9-nervia sunt).

Jeg har modtaget talrige levende Exemplarer af denne Plante, samlede ved la Coruña og meddelte af Lopez Seoane.

Saafrømt de angivne Karakterer ere konstante, er den let at skelne fra *N. triandrus*, med hvilken den dog har en meget stor habituel Lighed, og der kan ikke være Tvivl om, at de maa henføres til en fælles Underslægt (*Ganymedes*). I Prodr. fl. Hispan. er *N. calathinus* stillet i Sektionen *Philygyne*, *N. triandrus*, L., *N. cernuus* Sal. og *N. pallidulus* Grlls., (hvilke 3 Navne jeg antager at betegne en og samme Art) til Sekt. *Ganymedes*. Prof. Henriques (anf. St.) stiller førstnævnte Art til

Gruppen «Magnocoronatae», sidstnævnte til «Mediocoronatae». Hertil maa bemærkes, at Svælgkransens Højde hos de to paa-gældende Arter kun er lidet forskellig, saa at den Karakter neppe giver noget heldigt Kriterium for en Gruppeinddeling.

Narcissus Taiti Henriq. (Bolet. soc. Brot. V, p. 183, tab. B) La Coruña (L. Seoane). Tidligere funden i Portugal (Henriq. anf. St.). Efter Henriques en hybrid Form af *N. Pseudonarcissus* og *N. calathinus*.

Narcissus Pseudonarcissus L. f. *stenantha* Lge., flore suberecto, perigonii laciniis lineari-lanceolatis, coronâ obconicâ v. infundibulari crenatâ conspicue brevioribus.

«Siete Picos» i Sierra Guadarrama, Juni 1892 med Blomst (Dieck). Denne Form finder jeg ikke nævnt blandt de talrige Varieteter af *N. Pseudonarcissus*, der i Baker's Monografi ere opførte, og den er maaské snarest (i Analogi med foreg.) en Hybrid af *N. Pseud.* og *N. nivalis* Graells, der findes hist og her i Sierra Guadarrama.

Narcissus cyclamineus Haw. (Bot. Mag. tab. 6950). Funden af Sr. Lopez Seoane i «Dehesa de las torres de Allo» (Galicien). Af de levende og blomstrende Exemplarer, jeg i Marts 1891 modtog fra ovennævnte Sted, nøjagtig svarende til Figuren i Bot. Magazine, har jeg faaet det Indtryk, at den ikke, som Baker antager, er en Afart af *N. Pseudonarcissus*, men en selvstændig og meget ejendommelig Art af Underslægten Ajax. Den er tidligere funden i Portugal, men synes for øvrigt at være sjælden.

Thymelaea subrepens Lge. n. sp. (Tab. II, fig. 1), caule subterraneo tenui, elongato, flexuoso, hinc inde radicante, ramoso, ramis patulis v. arcuato — adscendentibus, basi denudatis, parce et leviter cicatrisatis, junioribus pubescentibus; foliis sempervirentibus, dense approximatis, horizontaliter patentibus, glabris, ellipticis, acutiusculis, nervo medio subtus prominulo, nervis secundariis parum conspicuis; floribus in axillis foliorum solitariis, basi bracteolis 2 pallidis, perigonio multoties brevioribus

fultis; perigonio flavo, glabro, lobis ovatis, obtusis, tubo duplo brevioribus.

Maxime huic affinis *Th. dioica* Gou. (Passerina empetri-folia Lapeyr.) distinguitur ramis glabris, sed post foliorum delapsum ob cicatrices creberrimas pulvinulo prominulo notatas verrucoso-scabris; foliis 3—4-plo minoribus spathulato-linearibus, obtusis; lobis perigonii magis erectis, acutiusculis. *Th. calycina* Meisn. (a cujus varietate *pilosa* vix distingui potest *Th. Ruizii* Losc.) differt a nostra caule ramisque firmioribus, non flexuoso-radicantibus, foliis lineari-lanceolatis, erecto-adpressis, saepius margine revolutis, lobis perigonii tubo subaequilongis.

Sierra Valdemeca i Provinsen Cuenca, blomstrende Exemplarer 30. Maj 1892 (Dieck)! Af Slægten Thymelaea, der i Spanien fremfor i noget andet Land er stærkt repræsenteret, er ingen anden Art mig bekendt, hvortil denne kunde henføres.

Centaurea collina L. var. *integrifolia* Lge., foliis lineari-lanceolatis, omnibus integerrimis.

Sierra de Mijas pr. Malaga, funden 1889 af E. Reverchon, som ogsaa har samlet Hovedarten i Bjergene ved Cartama pr. Malaga.

Bellis annua L. var. *caulescens* Lge., multicaulis, caulibus gracilibus, diffusis v. adscendentibus, basi foliatis, superne pedunculo elongato gracili terminatis. (Forma speciei typica humilis, acaulis est, sed descriptio in Prodr. fl. Hisp. II, p. 30 potius ad formam caulescentem spectat.)

I Provinsen Valencia fandt Dr. Dieck denne Varietet i Maj 1892 ved Albayda og Rotova. Den samme Form har jeg fundet i Frankrig (Palavas pr. Montpellier 1. Juni 1857). Lignende caulescente Former findes ogsaa hos *B. perennis* og *B. silvestris*.

Professor Willkomm har (i Oesterr. botan. Zeitschr. 1891, p. 1) fremsat den Formodning, at *B. microcephala* (Bal.) Lge. skulde være en Afart af *B. annua* L. Ganske vist har den ovenfor beskrevne Afart en vis habituel Lighed med *B. microce-*

phala, men Kendetegnene for denne sidste (cf. Lange Descr. icon. illustr. p. 16 tab. 26, 2 og i Prodr. fl. Hisp. II. p. 31) særlig de 3—4 Gange mindre Kurve, Kurvdækkets spidse Blade, de meget korte Straalekroner o. s. v. forekomme mig tilstrækkelige til at begrunde Adskillelsen mellem de her sammenlignede Planter.

Galium murale All. β , *laxum* Lge. in. litt. ad Reverch. caule capillaceo, longe diffuso, internodiis valde elongatis, foliis latioribus (ellipticis), pedicellis longioribus.

Sierra de la Nieve i Andalusien Maj 1889 (Reverchon) Sandsynligvis en Skyggeform, analog med *G. Aparine* β , tenerum (Schleich).

Campanula (ramosissima Sibth. var. ??) *Dieckii* Lge. mscr., annua, tota (pedunculis exceptis) setulis albis patulis v. retrorsis scabra; caule 6—8" longo, erecto, angulato; foliis crebris, ovatis v. ovali-obovatis, undulato-crenatis, radicalibus brevissime petiolatis, cito marcescentibus, caulinis sessilibus, semiamplexicaulibus, caule a supra medium ramoso, floribus solitariis singulos ramulos terminantibus; pedunculo elongato, glabro; calycis tubo turbinato, dense pellucide papilloso, laciniis anguste lanceolato-linearibus, corollâ subduplo brevioribus, uninerviis, margine revolutis; corolla coerulea, rotata, ad dimidiam partem usque divisa; stylo staminibus longiore, in stigmata 3 crassa diviso; capsula

Species valde affinis est *C. ramosissima* Sibth. (*C. Loreyi* Pollin), sed haec, in parte orientali Europae mediterraneae obvia, nunquam in Hispania observata est, et praeterea differt caule magis elato et robusto, glabro, foliis minus approximatis, laciniis calycis trinerviis, longissime acuminatis corollaque sublongioribus. Nostra igitur forsân specificè distincta et tunc *Campanula Dieckii* appellanda est.

Ciudad Encantada mellem Uña og Valdecabras i Provinsen Cuenca, 1. Juni 1892 blomstrende (*Dieckii*)!

Teucrium (buxifolium¹) Schreb., var.?) *ambiguum* Lge. mscr. 1889, suffrutescens, a basi ramosum, ramis adscendentibus, incanis, foliatis; foliis approximatis, petiolatis (petiolo fere laminae longitudine), planis, cordatis v. flabellatis, obtusis, profunde crenatis, nervis subtus valde prominulis, utrinque niveo-tomentellis; floribus in capitulum congestis, foliis floralibus minoribus, margine crenato subrevolutis, ceterum caulinis similibus; calyce dense albo-tomentello, dentibus brevibus, triangulari-ovatis; corolla parce vestita v. glabriuscula.

Quoad habitum arcte *T. buxifolio* Schreb. accedit, cui tamen non sine haesitatione associavi. Haec enim species, in Hispania meridionali haud rara, differt a nostra foliis ovatis, vulgo margine revolutis, brevius petiolatis, calyce minus dense vestito, nervis conspicuis, dentibus lanceolato-ovatis acutis, corolla dense lanata. — *T. granatense* Boiss. & Reut., cui quoad formam foliorum accedit, indumento laxo, cinereo (non dense niveo-tomentello) etc. abunde differt. Rectius forsitan species propria habenda est.

Paa Klippegrund ved Cartagena blev den funden i April 1889 blomstrende af E. Reverchon.

Ajuga suffrutescens Lge. n. sp. (A. chia var. suffrutescens Lge. in sched. pl. Reverch., non Boiss., A. Chamaepitys var. suffrutescens Willk. Oesterr. bot. Zeit. 1891, p. 53) multicaulis, basi lignescens, siccando haud nigricans, caulibus erectis v. adscendentibus (non diffusis), rubro-fuscis, bifariam dense et breviter albo-tomentosis (non undique longe pilosissimis, fig. 1 et 2 a) foliosis, foliis — inferioribus mox marcescentibus exceptis — ad infra medium trifidis, laciniis anguste linearibus, parce longeque ciliatis (non dense pilosis), calycis dentibus tubo subaequilongis;

¹) Nomen Schreberi «buxifolium» valde improprium est, cum folia toto coelo a foliis Buxi diversa sint, et nisi lege prioritatis protegeretur, nomen speciei naturae magis accommodatum *T. saxatile* Cav. praefertendum erat.

corolla quam *A. Chamaepitydis* brevior; nuculis majoribus, atrofuscis, dorso transverse rugosis (fig. 1 *b c*) nec areolatis (fig. 2 *b c*).

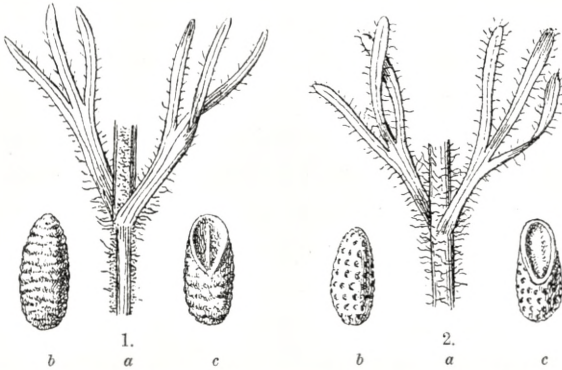

Fig. 1. *Ajuga suffrutescens*.
 — 2. *Ajuga Chamaepitys*.
 a. Pars caulis cum foliis oppositis.
 b c. Nuculae a dorso et a ventre.

Paa sandig Jordbund ved Ronda (Andalusien) blomstrende og frugtbærende i August 1889 (E. Reverchon).

Anm. *A. chia* (Poir.) Schreb. er mig kun bekendt af Beskrivelsen, og naar jeg i 1889 ved Bestemmelsen af Reverchons andalusiske Planter troede at maatte henføre den her omhandlede til *A. chia* og navnlig til den af Boissier (Fl. orient. IV, p. 802) beskrevne halvbuskagtige Form, da var Grunden hertil dels Boissiers Ytring «valde affinis *A. Chamaepitydi* et ab ea non semper facile dignoscenda», dels flere fælles Karakterer, f. Ex. den træagtige Stængel, Nøddernes Skulptur o. s. v. Da det imidlertid var bleven mig bekendt, at Professor Willkomm (anf. St.) havde rettet min Bestemmelse, foretog jeg en fornyet Undersøgelse af den paagældende Plante. Da det nu af Beskrivelsen hos Boissier (anf. St.) fremgaar, at *A. chia* afviger fra de spanske Exemplarer ved følgende Kendetegn: «foliorum laciniis (non semper) latiuscule linearibus, floralibus corollâ saepe subbrevioribus, corolla calyce 5-plo longiore, ca-

lycis dentibus tubo brevioribus», og da *A. chia* desuden kun er kendt fra de østlige Middelhavslande, kan Foreningen af disse neppe fastholdes. Endnu mere forskellig er dog vor Art fra *A. Chamaepitys*, ikke alene ved den træagtige Stængel og derved mere oprette Væxt, men især ved Frugtens Beskaffenhed (se ovenstaaende Figurer) og ved den Ejendommelighed, at medens *A. Chamaepitys* stadig antager en sort Farve ved Tørring, bevares den grønne Farve hos *A. suffrutescens*.

Thymus leptophyllus Lge. n. sp., (Tab. II, Fig. 2) suffruticosus, ramosissimus, ramis primariis longe prostratis, dense ramulosis, aliis erectis v. adscendentibus, tenuissimis, basi nudis, supra medium foliatis, apice florigeris, aliis brevissimis, densifoliis (brachyblastis) saepe paucifloris, foliis minutis, angustissime lanceolato- v. spathulato-linearibus, superne latioribus, obtusis, glaberrimis (v. raro pilis 1—2 prope basin munitis), laete viridibus, foveolis resiniferis crebris, nervo medio subtus prominulo, lateralibus utrinque 1—3, foliis floralibus et caulinis similibus, flores longe superantibus; floribus paucis in capitulo laxifloro, calycis labio superiore profunde trifido, laciniis curvatis, acuminatis, inferiore bipartito, laciniis setaceis, pectinato-ciliatis; corolla alba v. pallida.

Paa Sandmarker ved Gaarden Casapolan i den sydøstlige Del af Provinsen Cuenca, funden med Blomst 19. Maj 1892 af Dr. Dieck.

Anm. Denne Art hører til den samme Afdeling af *Thymus*-Slægten som *Th. Serpyllum* L., men dennes forskellige Former ere tilstrækkelig adskilte fra den her beskrevne ved bredere, ved Grunden stærkt randhaarede Blade, de nærmeste ved Blomsterne neppe længere end den tætblomstrede Blomsterstand. I Forgreningsmaaden ligner den *Th. caespiticus* Hffg. Link, men denne Art fra det nordvestlige Spanien og Portugal hører til en anden Afdeling af Slægten og er let kendelig ved de langt-randhaarede Blade, ved meget kortere Tænder i Bægerets Overløbe o. s. v.

Lithospermum prostratum Lois. β , *flaccidum* Lge. a forma typica speciei distinguitur ramis tenuissimis, elongatis, flexuosis, prostratis, foliis anguste linearibus, margine revolutis. (Quoad habitum L. purpureo-coeruleo haud dissimile).

Funden i Juni 1892 ved Santander (Dieck)!

Veronica longistyla Lge. n. sp., perennis, glaberrima; caulis solitarius simplex e rhizomate brevi, horizontali adscendens, dein stricte erectus, 2—4-pollicaris; folia lineari-ovalia, obtusa, subintegerrima; racemus denique laxiflorus, pedicellis erectis calyce vix longioribus; corolla calyce duplo longior, stylus elongatus (calycis segmentis et dissepimento duplo longior).

Ciudad Encantada i Provinsen Cuenca, funden blomstrende i Maj 1892 af Dr. Dieck.

De nærmest beslægtede Arter ere *V. serpyllifolia* L. og *V. apennina* Tausch; men begge disse kendes let ved en meget kortere Griffel, den førstnævnte tillige ved flere, forneden grenede Stængler, rundagtig-ovale, randbugtede Blade o. s. v., den sidstnævnte ved et langt, rodslaaende Rhizom, runde, rundtakkede, dunhaarede Blade.

Armeria trachyphylla Lge. n. sp. (Tab. III.), humilis, e radice perpendiculari dense caespitosa; foliis uniformibus, falcato-excurvatis, planis, angustissime linearibus v. setaceis, uninerviis, acutis, margine, praecipue apicem versus, aculeolato-scabris; scapis ex eodem caespite pluribus (5—15), brevibus, gracilibus (6—8^{cm}. longis), folia vix duplo superantibus; bracteis exterioribus ovatis, nervo dorsali viridi excurrente acuminatis, reliquis fuscis, late hyalino-marginatis, obtusissimis, calycis tubo undique pilosi dentibus mucronatis; petalis late obovatis, rotundatis v. leviter retusis, pallide roseis.

Sandmarker ved Gaarden Casapolan (Prov. Cuenca), funden 28. April—19. Maj 1892 af Dr. Dieck.

Denne smukke Art minder i Udseende nærmest om *A. Willkommii* Henriq. (Willk. Ill. fl. Hisp. II, fig. 142 B), men

denne portugisiske Art, ligesom den ogsaa lignende *A. filicaulis* Boiss. (Voy. tab. 154) fra Syd-Spanien hører til Afdelingen med tveformede Blade. *A. Henriquesii* Daveau (*A. Langeana* Henriq. (Bolet. soc. Brot. V, tab. I og VI, pag. 169), non *A. Langei* Boiss.) adskilles fra vor Art ved kraftigere Blomsterskafter, rendede, punkterede Blade o. s. v., og den har desuden sit Hjem ved Portugals Strandkyster, altsaa under helt forskellige Stedforhold fra den her omhandlede Art.

Thlaspi stenopterum Boiss. & Reut. (?), bienne v. annuum (?) humile (5—10^{cm.} longum), foliis radicalibus rosulatis, ovali-suborbicularibus, longiuscule petiolatis, integerrimis v. brevi- et paucidentatis; caule solitario v. pluribus ex eadem radice, erectis, foliosis; foliis caulinis cordato- v. sagittato-amplexicaulibus, vix dentatis; corymbo densifloro, deflorato parum elongato, pedicellis flore subaequilongis, post foecundationem ovario longioribus, horizontaliter patentibus; petalis erectis, anguste spatulatis; stylo elongato (ovario sublongiore). (Siliquae maturae non adsunt.)

Funden af Dr. Dieck paa forskellige Steder i det midterste Spanien, f. Ex. i Sierra Guadarrama ved Cercedillas, i Provinsen Cuenca ved Uña, Sa. Valdemeca og Casapolan.

Da alle de foreliggende Exemplarer mangle modne Skulper, har jeg kun med Tvivl henført den til en Art, af hvilken jeg hverken har sét autentiske Exemplarer eller Afbildning. For at andre, der kende den Boissier'ske Art, kunne afgøre, om de af Dr. Dieck hjembragte Exemplarer ere anbragte paa den rette Plads, har jeg tilføjet en udførlig Beskrivelse, hvoraf det tillige vil fremgaa, at de spanske Exemplarer stemme saa nøje overens med den i Østerrigs og Nord-Italiens Alper voxende *Th. praecox* Wulf., som det uden at have de modne Frugter til Sammenligning kan skønnes; kun synes alle de af mig undersøgte Exemplarer at være monocarpiske, hvorimod *Th. praecox* angives at være ♂.

Af Slægten *Rhamnus* fandtes i Dr. Diecks Samling flere

interessante Arter, af hvilke følgende turde fortjene særlig Omtale:

Rhamnus Alaternus L. var. *parvifolia*! (*Alaternus minore folio* Tournef. inst. 595) foliis minutis (c. 15^{mm} long.; 12^{mm} lat.) ceterum vix a forma typica (fol. vulgo 2¹/₂ 4^{cm} long., 2^{cm} lat.) recedit.

Albayda (Prov. Valencia) Dieck! Den samme Form er funden ved Sagunt (Hackel); jeg selv har samlet den ved Bailen (Prov. Jaen) og i Frankrig ved Avignon.

Rh. myrtifolia Willk. (*Rh. Alaternus* β , prostratus Boiss. 109.) Habitus quidem hujus plantae distinctissimus est; characteres autem allati minoris momenti esse videntur, quare verosimile mihi videtur (ut jam Boissier suspicatus est), hanc (mediante varietate supra descripta) extremam *Rh. Alaterni* esse formam.

Orduña i de cantabriske Bjerge; Casapolan i Prov. Cuenca (Dieck)! (Lignende, fra Artens Typus i Udseende meget afvigende Former med nedliggende, sammentrængt Stamme og meget smaa Blade kan man iagttage ogsaa indenfor andre *Rhamnus*-Arters Omraade, f. Ex. *Rh. alpina*, saxatilis (s. ned.) og lycioides.)

Rh. alpina L. var. *brevifolia* Lge. differt a forma typica foliis multo minoribus (petiolo excepto 2—4^{cm} longis), rotundato-ovalibus, obtusiusculis v. brevissime apiculatis, nervis secundariis utrinque 8—10. (Omnia specimina ♀.)

Laguna del Marquesado i Prov. Cuenca (Dieck)! Samme Varietet har M. E. Reverchon funden ved Bastelica (Corsica); i Haver har jeg ikke sjælden sét den dyrket.

Rh. alpina var. *pumila* (*Rh. pumila* Cav. ic. tab. 181, vix *Rh. pumila* L.) humilis, prostrata, tortuosa, foliis minimis (12 15^{mm} longis) ovalibus, obtusis, nervis secundariis utrinque 6—7.

Klipper mellem Beamud og Buenache (Prov. Cuenca) Dieck! Stemmer nøje overens med den citerede Figur hos Cavanilles (anf. St.) tegnet efter Exemplarer fra Meca og Palomera ved Ayora (Prov. Valencia). Ikke lidet forskellig herfra er derimod

den i Alperne og Pyrenæerne forekommende Plante, der efter Traditionen af næsten alle Forfattere er henført til *Rh. pumila* L., og jeg betvivler derfor, at Prof. Dippel (Handb. der Laubholz. II, p. 524) med Rette har opført denne blandt Synonymerne for *Rh. alpina*¹⁾.

Rh. cathartica L. var. *pubescens* Prodr. fl. hisp. praeter characteres l. c. indicatos foliis minoribus, ellipticis distincta.

Valdecabras (Prov. Cuenca) Dieck!

Rh. saxatilis L. (?) f. *inermis*! Specimina omnia, quae vidi, spinis carent; ceterum cum *Rh. saxatili* conveniunt.

Valdemeca (Prov. Cuenca) Dieck!

Rh. saxatilis L. var. *nana* Lge., humilis, intricata, spinosissima, foliis lanceolatis v. ellipticis, leviter crenulatis, longe petiolatis, stipulis petiolo multo longioribus. Forma analogae cum formis sub *Rh. alpina* et *Rh. Alaterno* (*Rh. myrtifol.*) supra descriptis.

Funden ved Casas del Cura i Grænsebjergene mellem Prov. Cuenca og Teruel, og ved Uña i Prov. Cuenca (Dieck).

Pterospartum sagittale (L.) β , *villosum* Lge., totum pilis patulis dense villosum, foliis brevibus, ovalibus, obtusis; racemo demum elongato, laxifloro.

Blomstrende Exemplarer af denne Plante, som trods sit ejendommelige Udseende neppe er andet end en Varietet af *P. sagittale* (*Genista sagittalis* L.) fandt Dr. Dieck ved Reynosa i de cantabriske Bjerge d. 9. Juni 1882.

Sarothamnus (cantabricus Willk. var.?) *Dieckii* Lge. tota planta pilis longis, patulis dense albo-villosissima; ramis erectis, profunde sulcatis; foliis fere omnibus trifoliolatis, petiolatis (petiolo foliolorum longitudine), foliolis minutis, obovatis v. lanceolatis, brevissime apiculatis; calyce glabro, corolla majuscula, aurea,

¹⁾ Ogsaa en anden Plante (*Rh. imerectiana* hort., *Rh. libanotica* Boiss.), der af Dippel er opført under *Rh. alpina* som var. *grandifolia*, er efter min Opfattelse en vel begrundet Art, forskellig baade fra *Rh. alpina* L. og fra *Rh. grandifolia* Fisch. & Mey.

siccando nigrescente, vexillo orbiculari, leviter emarginato, carina subfalcata; ovario dense albo-villoso, stylo a basi ad apicem ciliato. (Legumen non adest.) (*S. cantabricus* Willk., cujus forma typica secundum descriptionem foliis novellis floralibusque 1-foliolatis et indumento totius plantae minus denso differt, cum mihi ex autopsia incognitus sit, frustulum plantae ad inspiciendum cl. Willkommio misi, qui varietatem singularem *S. cantabrici* esse censet.)

Pico de Reynosa i de cantabriske Bjerge, Juni 1892 med Blomst (Dieck).

Anthyllis (montana L. var.?) *depressa* Lge., caudice crasso, lignescente, tortuoso, ramis pluribus, brevissimis, caespitem formantibus, dense foliatis, basin versus vaginis persistentibus cinctis, pedunculo 2—3^{cm} longo, gracili terminatis; foliis imparipinnatis, 5—7-jugis, petiolo præter vaginam membranaceam, striatam subnullo; foliolis lanceolatis, 5—9^{mm} longis, utrinque dense et adpresse cano- v. niveo-tomentellis, terminali reliquis aequali; capitulo solitario (v. 2 dense congestis), foliis floralibus 2 digitatis arcte involucrato; calyce dense lanato, angulato, dentibus tubo aequilongis v. eodem subbrevioribus, longe ciliatis; petalis fusco-violaceis, apice pallidis violaceo-striatis, vexilli ungue laminâ aequilongo. (Legumen maturum non vidi.)

I Provinsen Cuenca mellem Campillo og Henarejos, ved Casapolan og Laguna del Marquesado, funden blomstrende i Maj 1892 af Dr. Dieck.

Anm. *Anthyllis montana* L., med hvilken den her beskrevne Plante i hvert Fald er nær beslægtet, afviger dog ret betydeligt i flere Henseender, nemlig ved en mindre sammentrængt og ikke træagtig Rodstok, ved langstrakte Grene, der tilligemed Bladene ere mere spredt haarede af udstaaende (ikke tiltrykte) Haar, ved 10—15 Par Smaablade, der ere 6—10^{mm} lange, ved Bægerets Tænder, der ere tydeligt længere end Bægerørret, og ved Fanens Negl dobbelt saa kort som Pladen.

Den fortjener derfor yderligere at eftersøges, for at det ved Dyrkning og nøjere Undersøgelse kan afgøres, om den kan fortjene Navn som selvstændig Art, i hvilket Tilfælde Navnet *A. depressa* turde være passende.

Forklaring af Tavlerne:

(*Explicatio tabularum:*)

- Tab. II. Fig. 1. *Thymelaea subrepens* magn. nat.
 a. Folium, pagina superior.
 b. — — inferior.
 c. Perigonium basi bracteolis fultum.
 d. Bracteolae.
 e. Perigonium, longitud. sectum et expansum.
- Fig. 2. *Thymus leptophyllus* m. n.
 a. Pars caulis.
 b. Folium, pag. sup.
 c. — — infer.
 d. Calyx, a latere.
 e. — a ventre.
 f. Corolla cum staminibus.
- Tab. III. *Armeria trachyphylla* m. n.
 a. Pars media folii.
 b. Apex folii.
 c. Bractea exterior.
 d. — intermedia.
 e. — interior.
 f. Flos bracteolâ cincta.
 g, h. Calyx.
 i. Petala cum staminibus.

